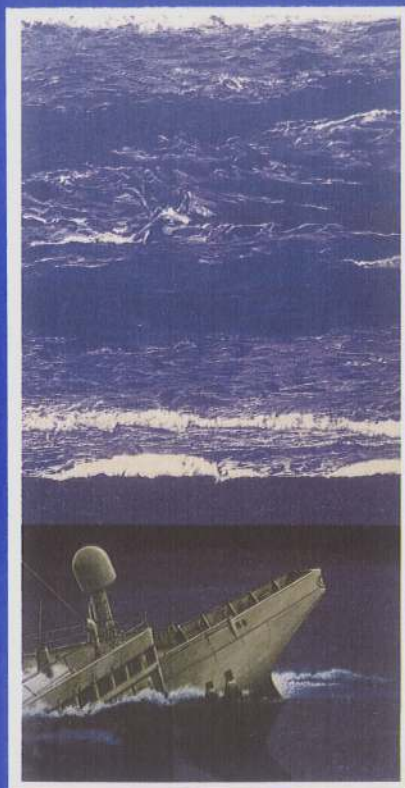

GARCIA DE ANGELA / SEATTLE

ANTONI MIRÓ, COMPROMÍS PERSONAL

GALERIA 6 DE FEBRER / VALÈNCIA 1993

COMPROMÍS PERSONAL

A MANUEL SANCHIS GUARNER

© GALERIA 6 DE FEBRER, VALÈNCIA

© DELS AUTORS

DIAPO.: PACO GRAU

SEL·LECCIONS: GRAFIART

ENQUADERNACIÓ

IMPRIMEIX: ARTS GRÀFIQUES ALCOI

ANTONI MIRÓ, COMPROMÍS PERSONAL

3

Hom diu que hi ha pintures compromeses en l'època, en el context, en la cultura, en la llibertat; hom diu també que en pintura la forma d'expressar necessita marcar un diàleg continu en el temps, en l'espai espectador autor, aqueix espai màgic on alguns afirmen que hi ha una lleugera i complexa frontera –que no sempre és fàcil de transpassar– i els més reals, els més modestos, simplement es conformen que es diga que la seua obra és bella, que ha agradat, que sense entendre's s'entén, perquè allò que importa és aconseguir l'atenció cap a una forma plàstica de comunicació.

Antoni Miró en les pintures exigeix més a l'espectador, li suggereix una reflexió sobre l'escenari cultural on treballa, li fa veure altres pintures a través de la seua pintura, li fa somriure i pensar en una intel·ligent i simbòlica llegenda. En els moments històrics que estan passant ens agradaria saber que està forjant, que està cuinant en l'olla de les sorpreses, i tal vegada, de la manera com ell sap fer-ho ens descobreix el desencant i el seu nou concepte de l'ètica que es descompon en qualsevol escombraria.

És en la pintura d'Antoni Miró on, com en alguns altres, es pot trobar el descans de l'ordre, de la neteja d'execució; els seus treballs són envejablement perfectes en els acabats, tot és net i polit, amb asèpsia, per a evitar que ningú es perda on ell no ha mesurat o calculat, a diferència de les pintures de sabor nord-americà o postmodernista que a vegades se li compara, el seu contingut és un suggeriment a la veritat, no a la veritat amb maquillatge, a la història que ens

4 conta.

Igual que les pintures originals són d'una personalitat evident i peces importants d'una col·lecció, l'obra gràfica és realment interessant, de dibuix acurat i acabats eloqüents, són realment recomanables per als qui desitgen començar a fruir d'això tan escàs en el país que és l'interés per l'art i el col·leccionisme.

Antoni Miró per tot açò és un model interessant en la seua obra, tant des del punt de mira personal com artístic, en la seua trajectòria s'inscriu en un moviment que segurament es definirà en el temps com a una manera de fer autòctona, amb un particular estil i coneixement. La seua capacitat de síntesi per a contar històries i símbols s'enquadra en el gest i la qualitat de la pintura de la Mediterrània, d'aqueixa pintura que ha transpassat fronteres perquè és una relació entre cultures i desafiaments, perquè és una projecció cap a la trobada entre la poesia i la llibertat de pensament.

J.L.G. GARCIA DE ANGELA

Aquest document és la carta que el gran cap indi Seattle va enviar el 1819 al president James Monroe en resposta a l'oferta de compra de les terres de la tribu Twamisch-Suquamish, al nord-oest dels EUA, i que ara formen l'estat de Washington.

El gran cap de Washington em diu que vol comprar-nos les nostres terres. El gran cap també n'envia paraules d'amistat i de bona voluntat. Aprecie aquesta gentilesa perquè sé que poca falta li fa, en canvi, la nostra amistat. Consideraré l'oferta perquè sé que, de no fer-ho així, l'home blanc pot venir amb armes de foc i furtarnos les nostres terres.

Però, ¿com podeu comprar o vendre el cel, la calor de la terra? Aquesta idea ens sembla estranya. No som els propietaris de la frescor de l'aire ni de l'espurneig de l'aigua. ¿Com podríeu vosaltres comprar-los? Heu de saber que cada partícula d'aquesta terra és sagrada per al meu poble. Cada fulla resplendent, cada platja arenosa, cada boirina en la foscor del bosc, cada clariana i cada insecte amb el seu brunziment són sagrats en la memòria i en l'experiència del meu poble. Els morts de l'home blanc obliden la seua terra natal quan anilen el camí cap a les estrelles. Els nostres morts mai no s'obliden d'aquesta terra perquè ella és la mare de l'home pell-roja. Som part de la terra i aquesta és part nostra. Les flors fragants són les nostres germanes. El cèrvol, el cavall, l'àguila majestuosa són els nostres germans. Les crestes rocoses, les praderes, la calor del cos del cavall i l'ho-

⁶ me pertanyem a la mateixa família.

L'aigua cristal·lina que corre pels rius i riuets espur-
neja i no és aigua nomès sinó la sang dels avantpas-
sats. Si us venem aquestes terres heu de recordar
que són sagrades i heu d'ensenyar els vostres fills
que ho són. Perquè els rius són els nostres germans i
clamen la set. Els rius arrosseguen les canoes i ali-
menten els nostres fills. Si us venem les terres hau-
reu de recordar i ensenyar als vostres fills que els
rius són els seus germans. I que hauran de tractar-
los amb la mateixa dolçor amb què es tracta un
germà.

Sabem que l'home blanc no comprén la nostra mane-
ra de ser. Tant li fa un tros de terra com un altre, per-
què no la veu com a una germana, sinó com a una
enemiga. Quan ja l'ha conquerida, la menysprea i
segueix el seu camí. Tracta sa mare, la terra, i el seu
germà, el cel, com si foren objectes que es poden
comprar, saquejar i vendre com si foren ovelles o
boletes de vidre de colors. El seu apetit insaciable
devora la terra i deixa darrere només un desert.

No ho comprenc. Les vostres ciutats fan mal al ulls
de l'home pell-roja. Però potser siga així perquè l'ho-
me pell-roja es un salvatge i no comprén les coses. No
hi ha cap lloc tranquil a les ciutats de l'home blanc;
cap lloc on es puga escoltar com es despleguen les
fulles dels arbres a la primavera o el frec de les ales
d'un insecte. Però potser siga així perquè sóc un sal-
vatge i no puc comprendre les coses. El soroll de la
ciutat sembla insultar les oïdes. ¿I quina classe de
vida és aqueixa quan l'home no és capaç d'escoltar el
crit solitari de l'agró o la discussió nocturna de les
granotes al voltant de la bassa? Sóc un home pell-

roja i no ho comprenc. Els indis preferim el murmurí del vent purificat per la pluja del migdia o perfumat amb aromes de pi.

Quan el darrer pell-roja haja desaparegut d'aquesta terra, quan no siga més que un record la seua ombra, com el d'un núvol que passa per la pradera, llavors encara aquestes riberes i aquestos boscos seguiran poblats per l'esperit del meu poble. Perquè nosaltres estimem aquest país igual que el xiquet estima els batecs del cor de sa mare.

Si decidira acceptar l'oferta hauré de posar-vos una condició: que l'home blanc considere els animals d'aquestes terres com a germans. Sóc un salvatge i no comprenc una altra manera de viure.

He vist milers de bisons podrint-se abandonats en les praderes, morts a trets per l'home blanc des d'un tren en marxa. Sóc un salvatge i no comprenc com una màquina fumejant pot importar més que el bisó a qui nosaltres matem solament per a sobreviure.

¿Què pot ser de l'home sense els animals? Si tots els animals desaparegueren, l'home moriria en una gran solitud. Tot el que passa als animals, molt prompte li succeirà també a l'home. Totes les coses estan lligades. Heu d'ensenyar als vostres fills el que nosaltres hem ensenyat als nostres: que la terra és la mare. Tot allò que li ocorre a la terra li ocurrerà als fills de la terra. Si els homes escupeixen en terra, s'escupeixen a ells mateixos.

D'una cosa podem estar ben segurs: la terra no pertany a l'home, és l'home qui pertany a la terra. Tot va lligat, com la sang que uneix una família. Tot va lligat.

L'home no va teixir la trama de la vida, ell n'és sols

⁸ un bri, tot allò que fa a la terra s'ho fa a si mateix. L'home blanc, el déu del qual es passeja amb ell i conversa amb ell d'amic a amic, encara no pot estar exempt del destí comú. Tal vegada siguem germans. Ho veurem. Sabem una cosa que potser l'home blanc descobrisca algun dia: el nostre déu és el mateix que el seu. I penseu, que ara us pertany, de la mateixa manera que penseu, que les nostres terres us pertanyen. Però no és així. Ell és déu de tots els homes i la seua compasió abasta per igual el pell-roja i l'home blanc. Aquesta terra té un valor inestimable per a Ell i si es fa malbé provocaria la ira del creador.

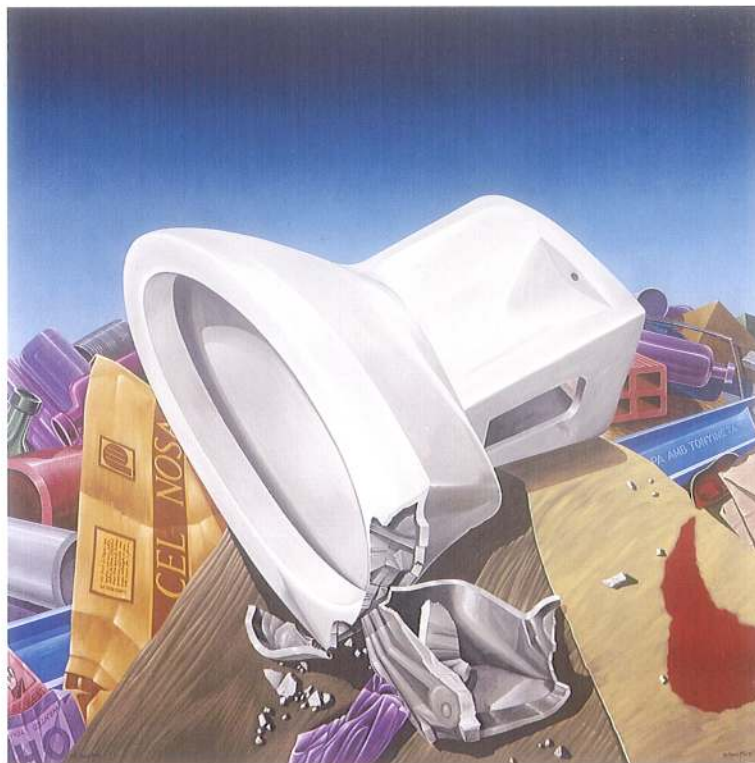
També els blancs s'extingiran, potser abans que les altres tribus. L'home no ha teixit la xarxa de la vida. Sols és un d'aquells fils i està temptant la desgràcia si gosa trencar aqueixa xarxa. Tot està lligat entre si com la sang d'una família. Si embruteu el vostre llit, qualsevol nit morireu ofegats pels vostres excrements.

Però vosaltres caminareu cap a la destrucció envoltats de glòria i esperonats per la força de déu, que us va portar a aquesta terra i que per algun designi especial us va donar domini sobre ella i sobre el pell-roja. Aqueix designi és un misteri per a nosaltres, perquè no entemen per què s'exterminen els bisons, es domen els cavalls salvatges, se saturen els racons secrets dels boscos amb l'alé de tants homes i s'encercla el paisatge dels tossals exhuberants amb fils xarradors.

¿On és el bosc espés? Va desaparèixer.

¿On és l'àguila? Va desaparèixer.

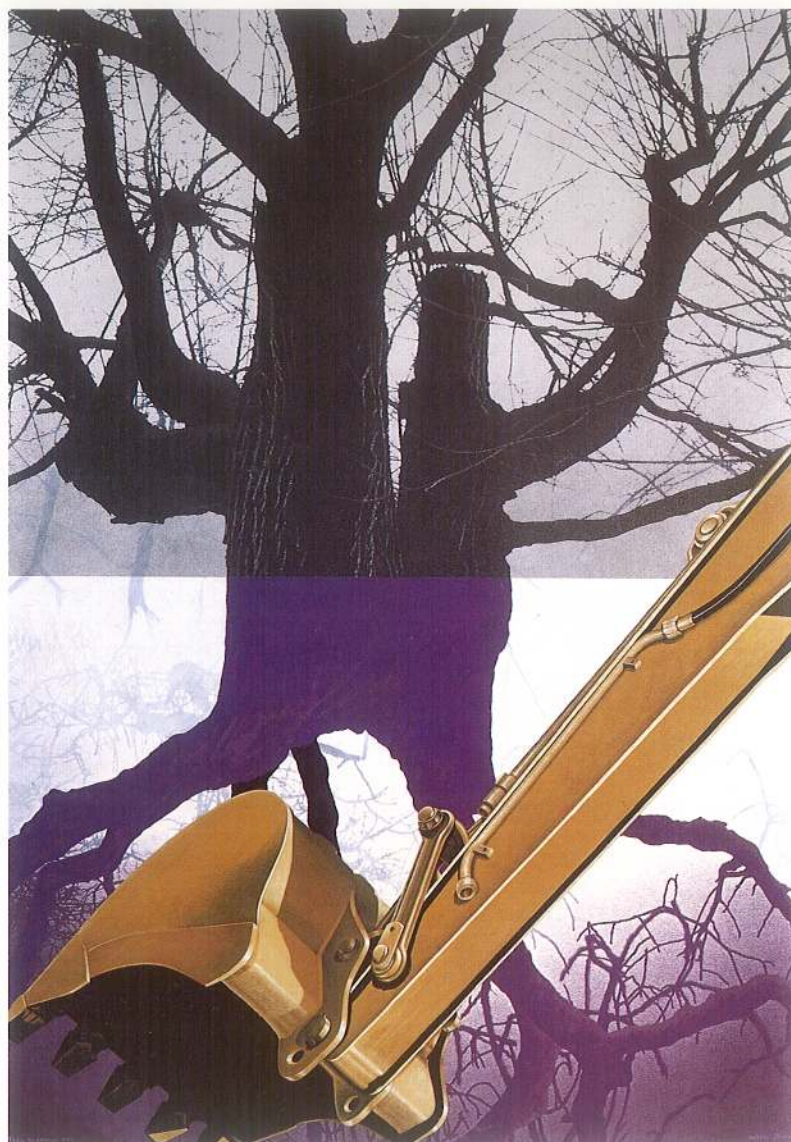
Així s'acaba la vida i comença el sobreviure...

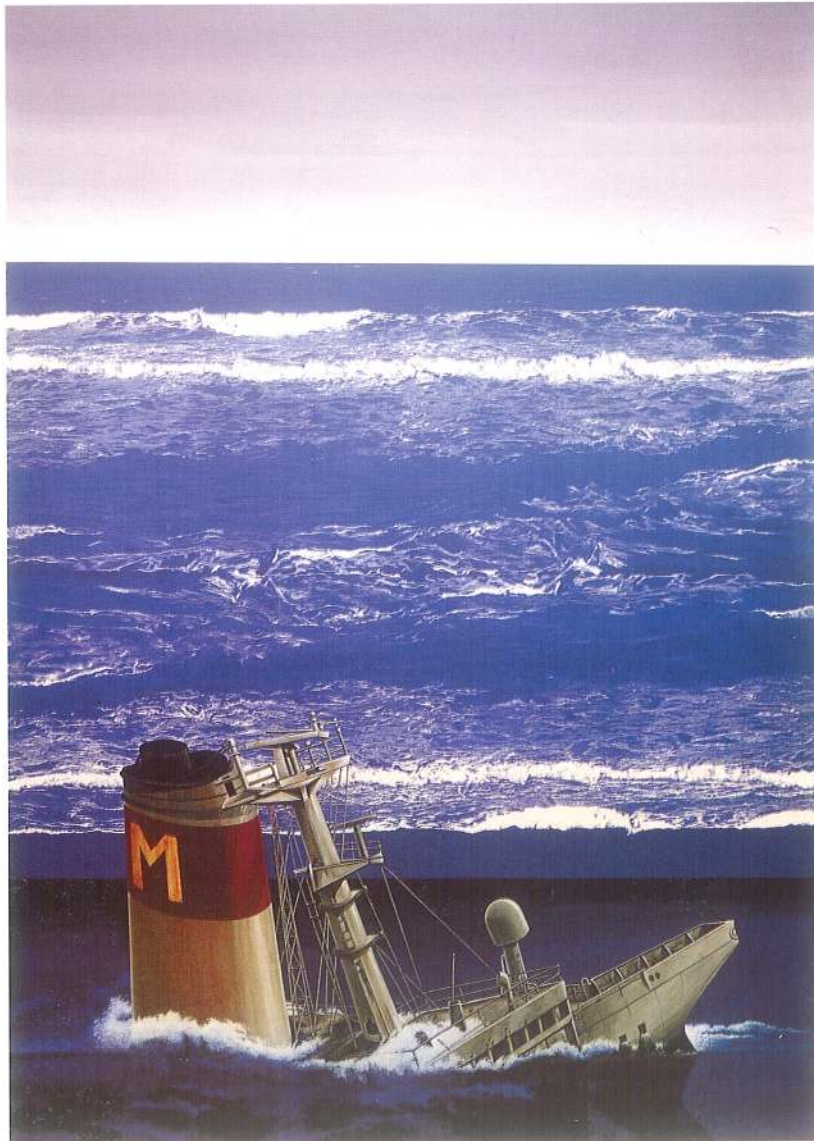
CEL NOSA, 1993 (ACRÍLIC-LLENG, 200 x 200) VIVACE

BICIDESCOKEGIRL, 1992 (ACRÍLIC-TAULA, 98 x 98) VIVACE

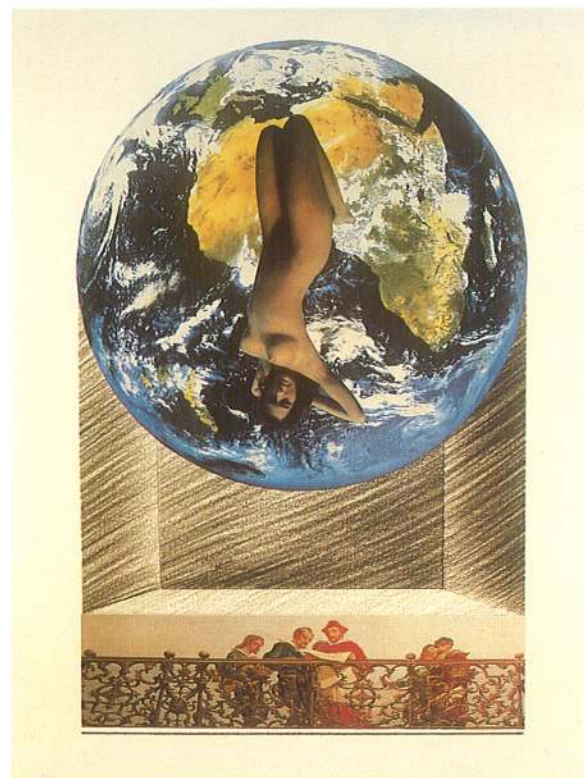

TRES BRANQUES, 1993 (ACRÍLIC-TAULA, 136 x 98) VIVACE

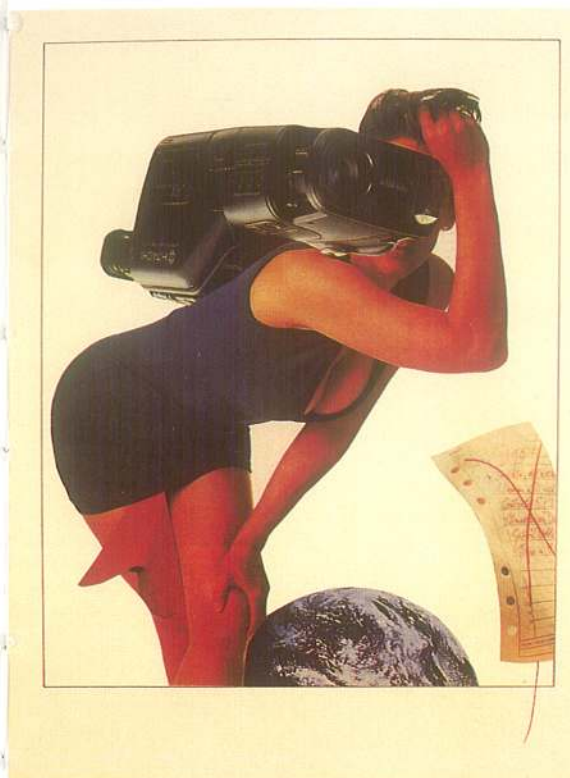
MALASTRUC, 1993 (ACRILIC-TAULA, 136 x 98) VIVACE

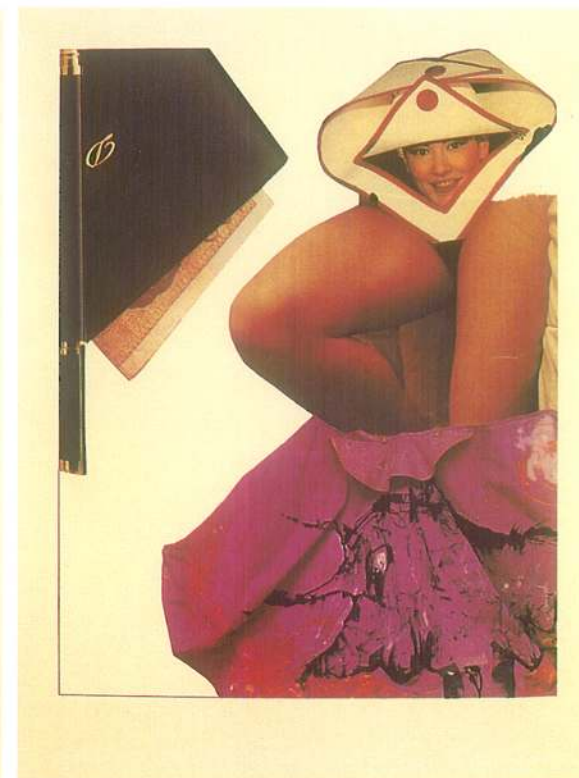
(DIBUIX, FOTO-MUNTATGE)
TANCANT LES PORTES A LA POR, 1993
L'ALÈ DEL VENT, 1993

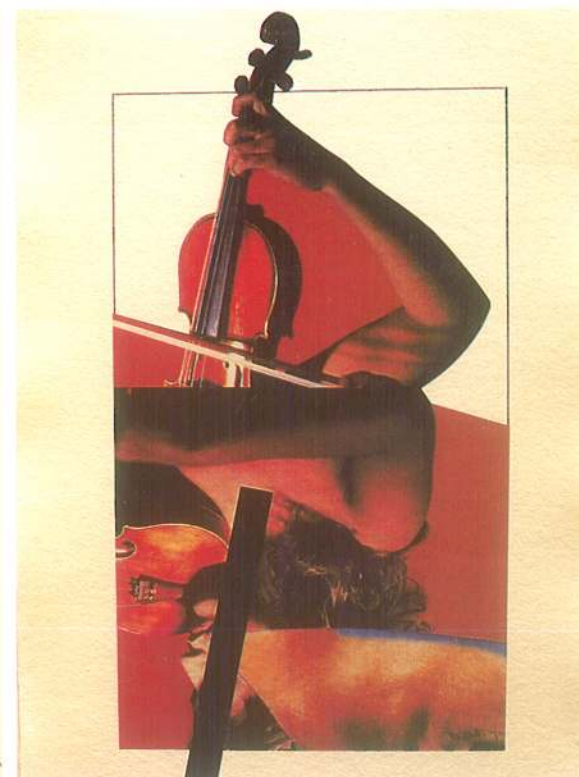
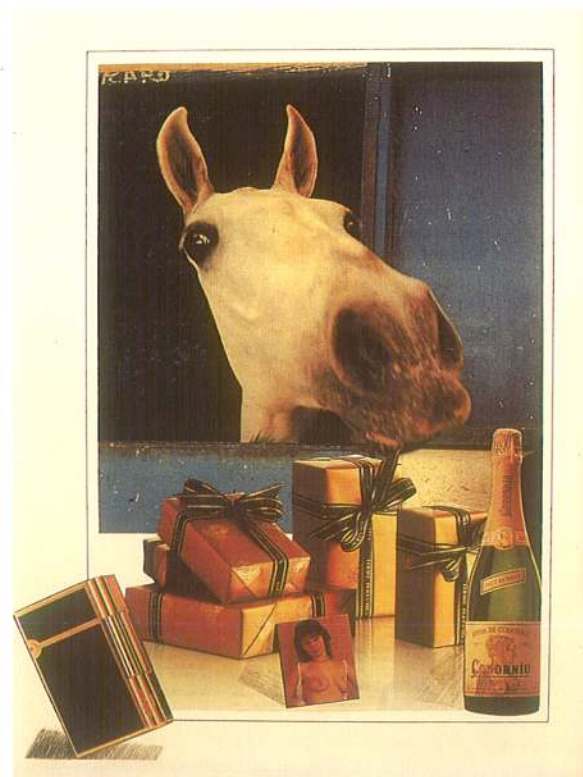
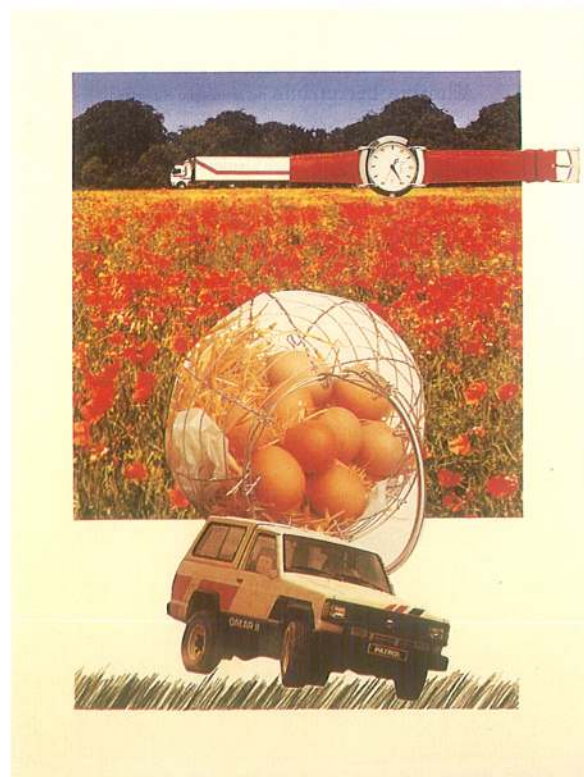
TERRORISME USA, 1993
CAVALL FOLL, 1993

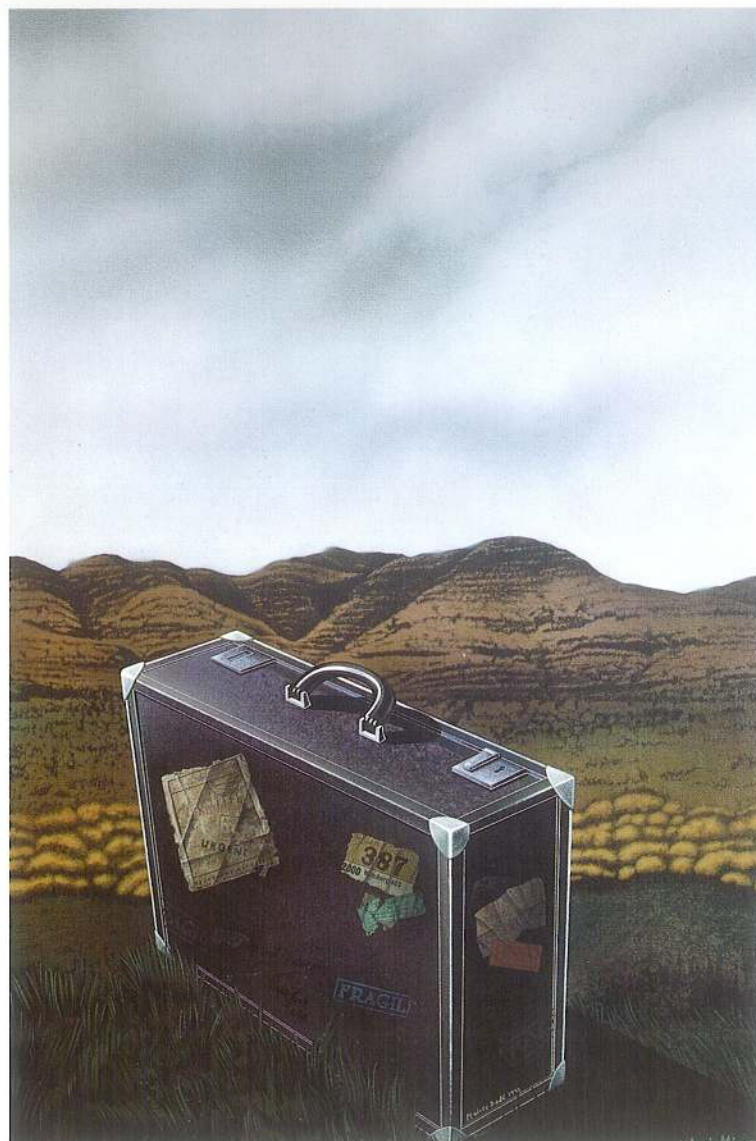

FEIXUGUES RUNES, 1993
MODA-ESPANYA, 1993

LA PRESÓ GLAÇADA, 1993
RITME GALOPANT, 1993

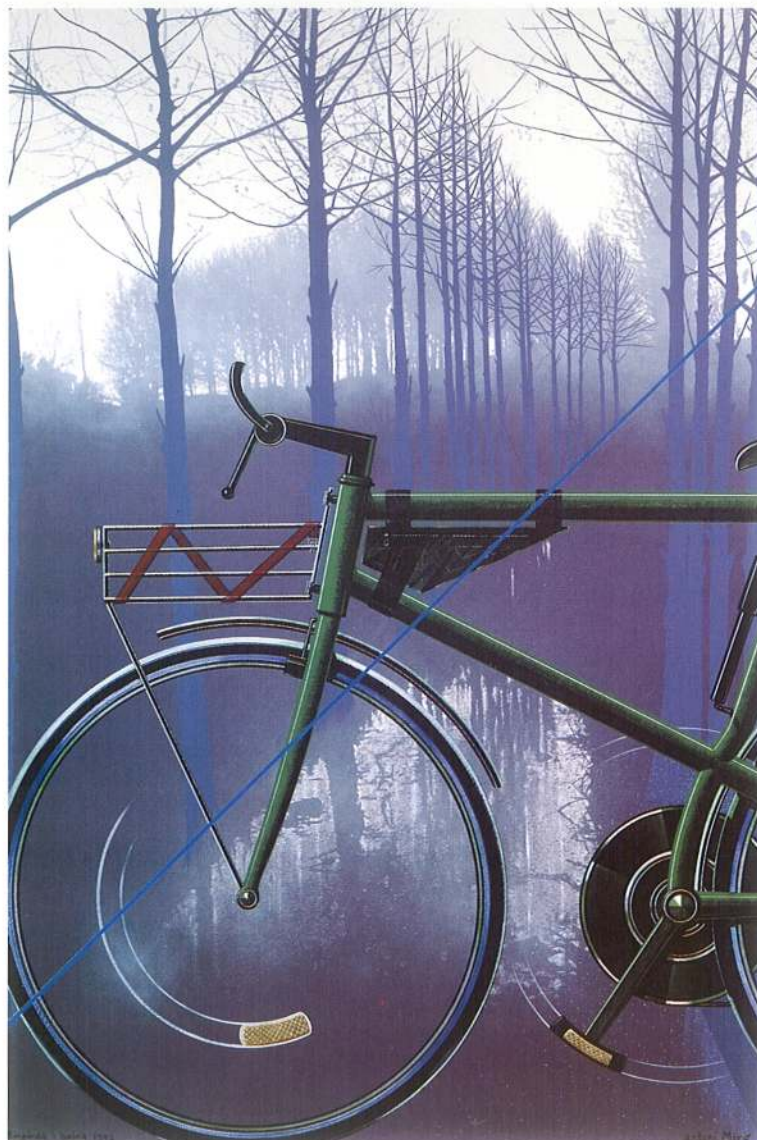

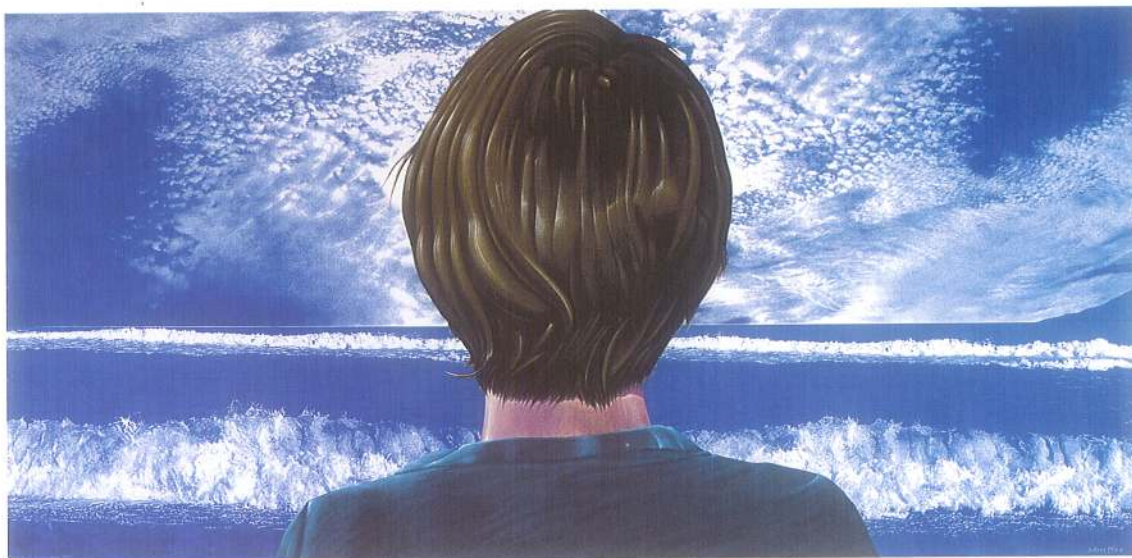
MALETA DADĂ, 1992 (ACRILIC-TAULA, 98 x 68) VIVACE

ALTA SOCIETAT, 1992 (ACRÍLIC-TAULA, 98 x 68) VIVACE

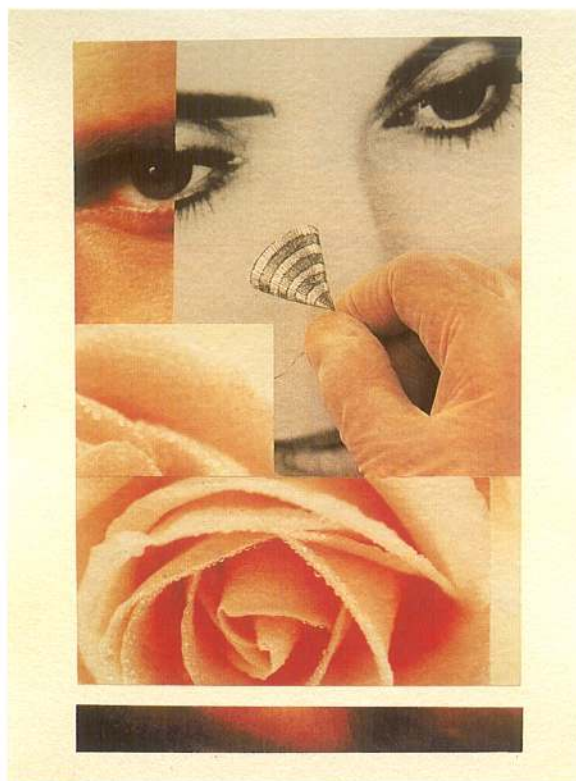
EMPORDÀ I BOIRA, 1992 (ACRÍLIC-TAULA, 98 x 68) VIVACE

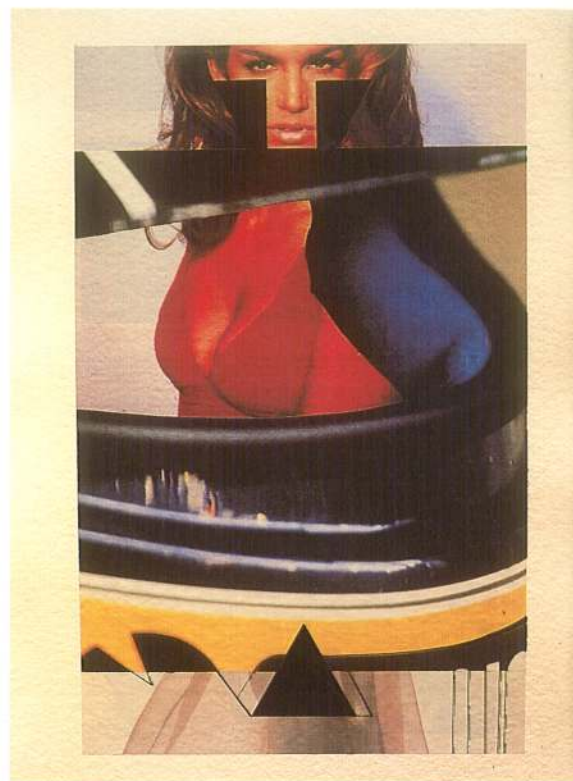
AUSIÀS AL CAPVESPRE, 1992 (ACRÍLIC-TAULA, 100 x 200) VIVACE
EMPRESSES NACIONALS, 1992 (ACRÍLIC-TAULA, 100 x 200) VIVACE

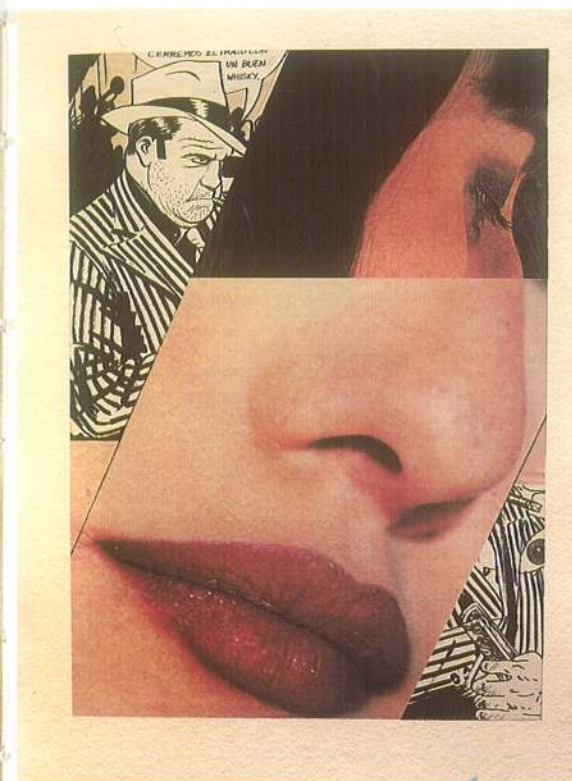
MÚSICA-COLOR, 1992 (ACRÍLIC-TAULA, 98 x 68) VIVACE

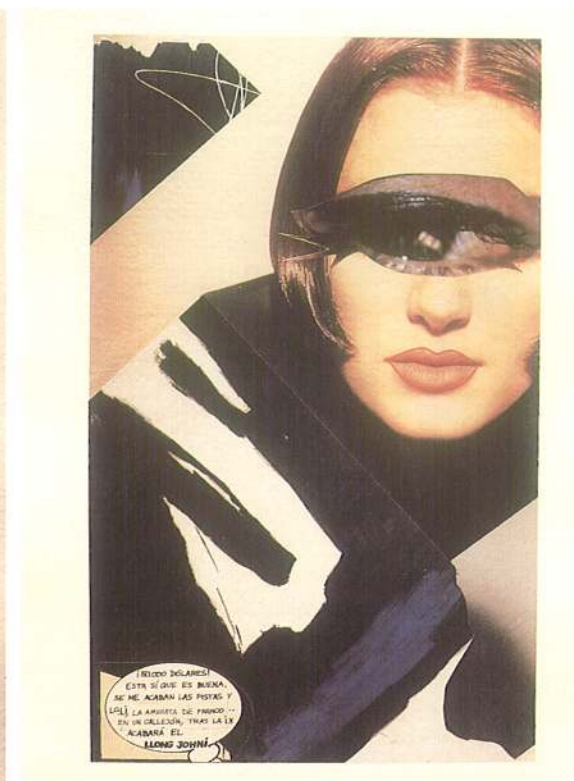
(DIBUIX, FOTO-MUNTATGE)
AGAFATS PEL NAS, 1993
PORTA DE LA TEVA NIT, 1993

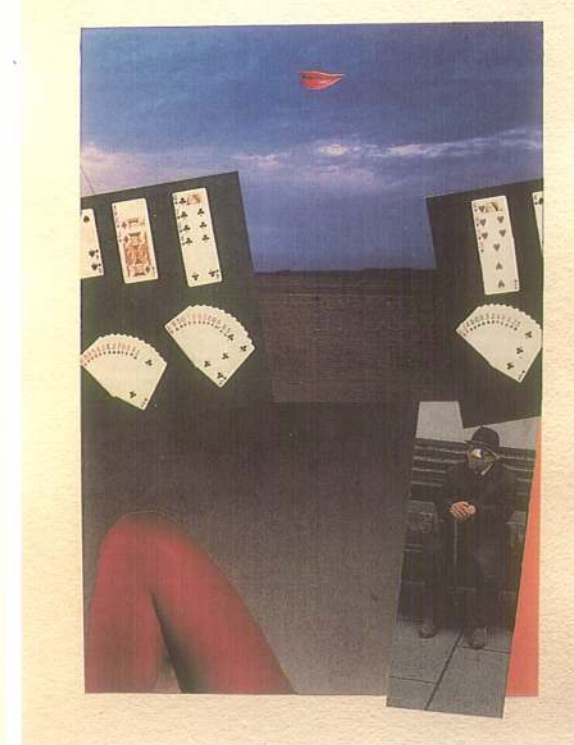
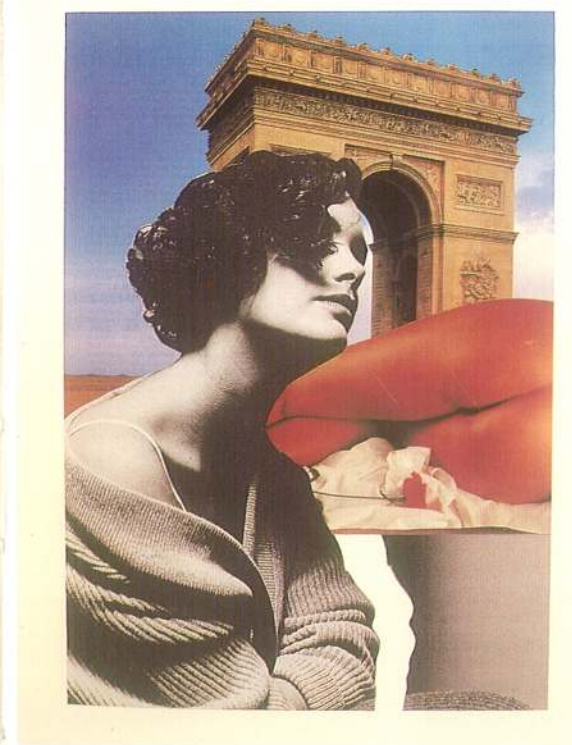
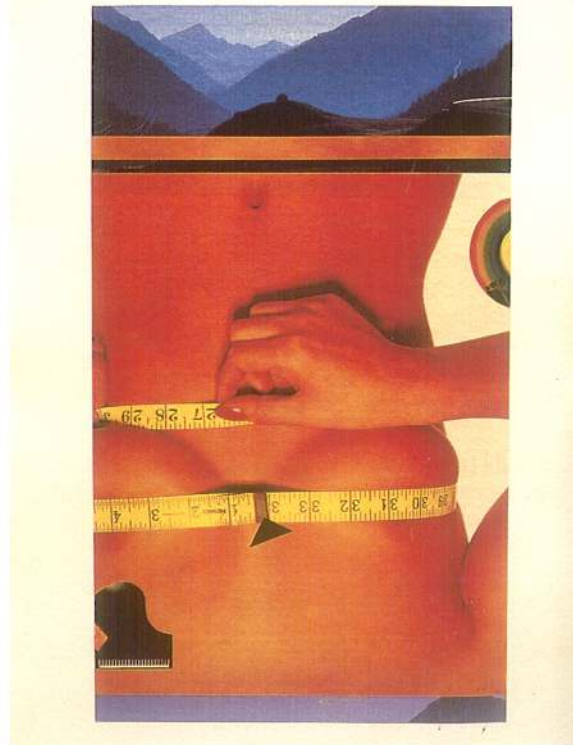
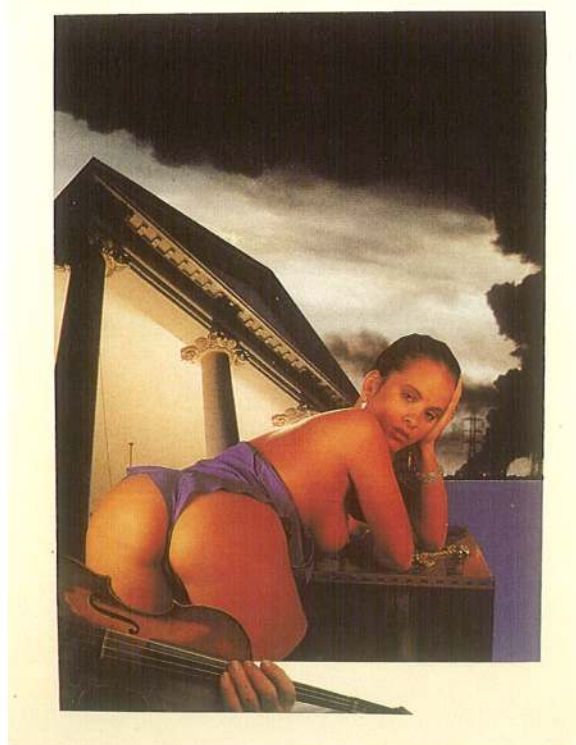
XISCLA PRESONER, 1993
L'ÀPAT DE LA FAM, 1993

LLINATGE DE SENYORS, 1993
DORMIM CADA SOMNI, 1993

APROPA EL RECORD, 1993
LLINDAR DE LA NIT, 1993

BICI D'AIGUAMOLL, 1992 (ACRÍLIC-TAULA, 98 x 98) VIVACE

AGRESSIÓ AMESURADA, 1992 (ACRÍLIC-TAULA, 98 x 98) VIVACE

LITORAL MEDITERRANI, 1993 (ACRÍLIC-TAULA, 98 x 98) VIVACE

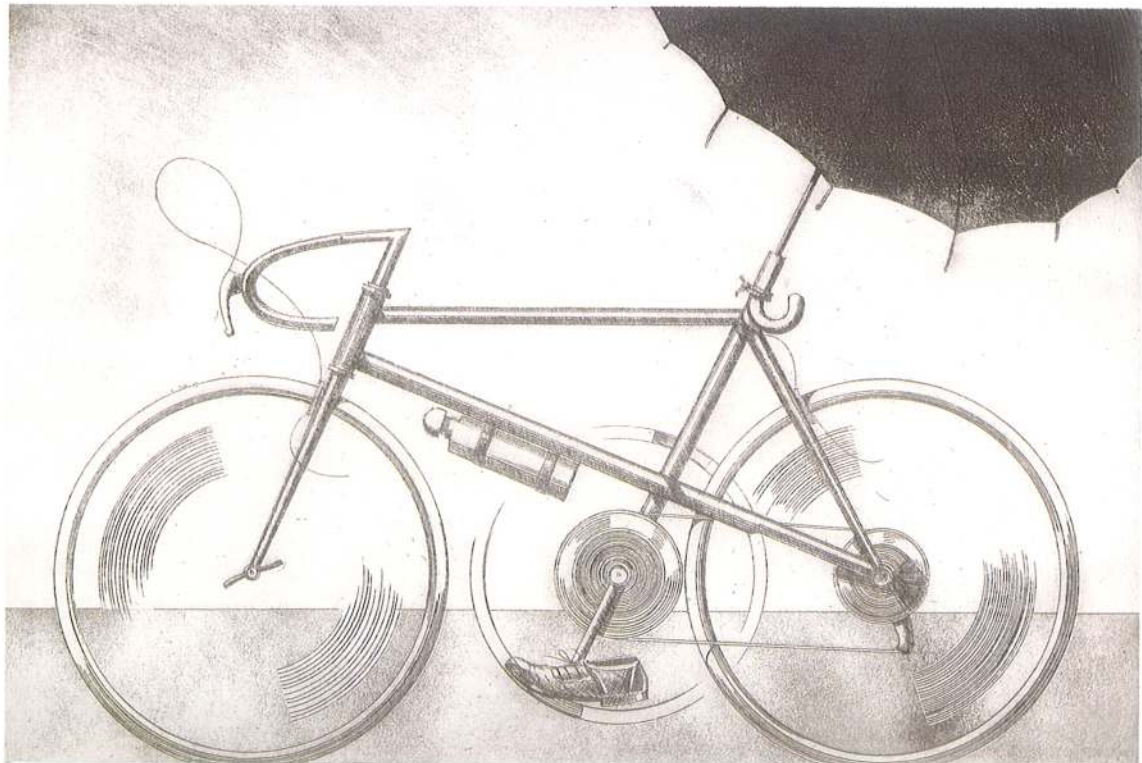
CULTURA AMENÇADA, 1993 (ACRÍLIC-LLENÇ, 200 x 200) VIVACE

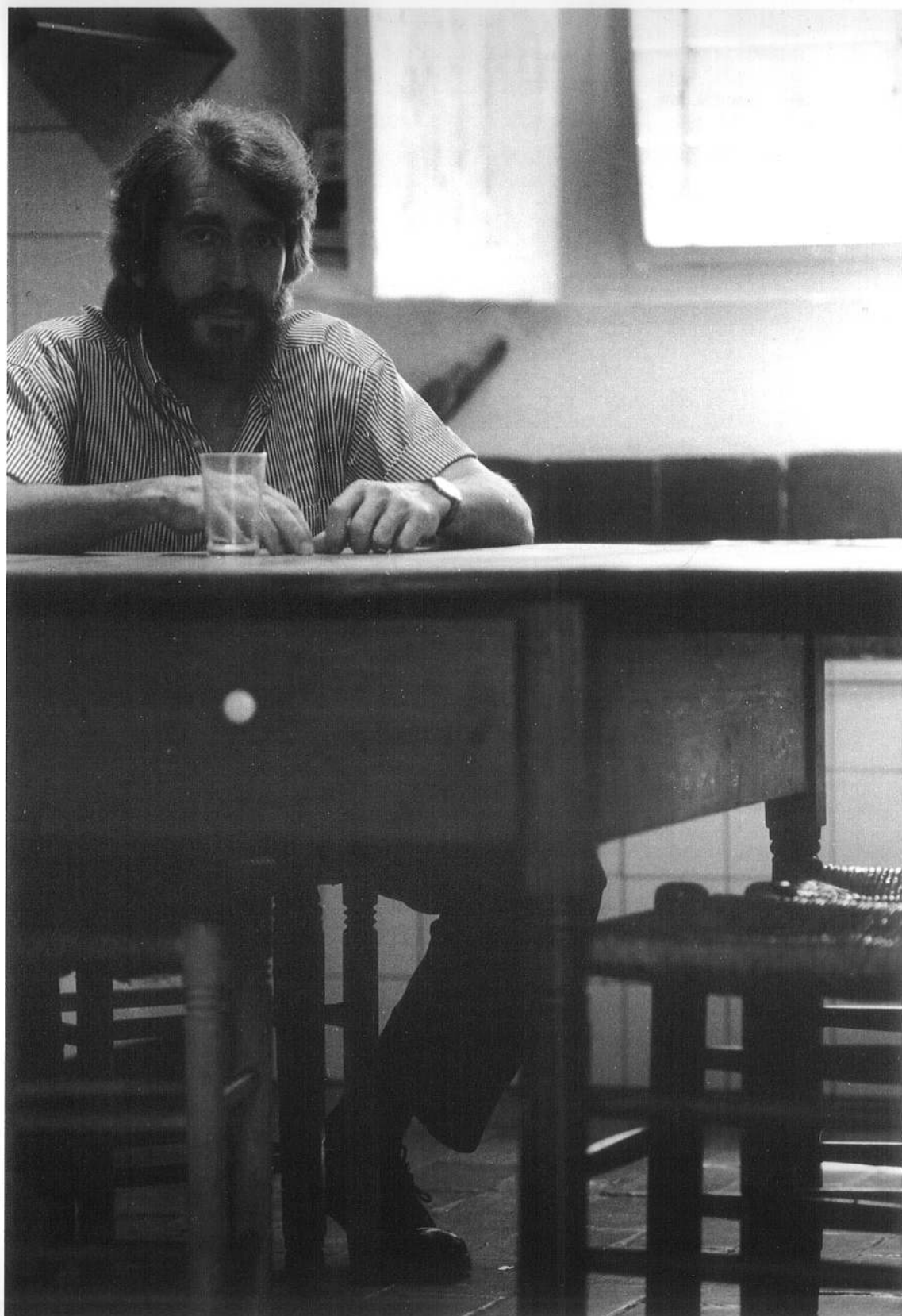

L'ALCOIANA, 1992 (AIGUAFORT, PLANXA 33 x 50) VIVACE

TRANSHUMANT, 1992 (AIGUAFORT, PLANXA 33 x 50) VIVACE

Antoni Miró, Alcoi, 1944, combina en la seua trajectòria una gran versatilitat d'iniciatives, tant directament de tipus creatiu —en la seua eficaç dedicació a molt diverses modalitats de propostes estètiques— com atenent incansablement el foment i la promoció cultural, especialment —encara que no de manera exclusiva— a les comarques del sud del País Valencià.

Cronològicament no és fàcil d'establir en el conjunt de la seua producció artística una certa cronologia pel que fa a la utilització de recursos, tècniques i opcions estilístiques atés que, de fet Antoni Miró —sobre tot abans d'abordar decididament els rumbs del realisme social— no vacil·lava a experimentar amb tot el que, d'una manera o altra, li arribava a les mans i despertava el seu interès.

Tanmateix, junt a l'esmentada inquietud experimental abocada als diversos vessants dels llenguatges estètics i als diferents mitjans expressius, cal també ressaltar —com una espècie de comú denominador que es manté al llarg del seu itinerari— aqueix afermat tarannà de compromís amb la realitat circumdant i amb el batec global de l'existència quotidiana que, sobretot, s'evidencia i madura en les sèries produïdes durant els tres darrers lustres.

És així com el conjunt de treballs recollits sota les respectives nominacions generals d'«Amèrica Negra», «El Dòlar» o «Pinteu pintura» —per citar-ne algunes— són sens dubte plenament representatives d'aqueixa atenció que Antoni Miró presta a l'extrapolació de la cita històrica, a la seua reutilització com a forta imatge simbòlica, productora d'eloqüents contrastes, o la breu intercessió dels valors plàstics amb els pròpiament vitals.

Molt més radicalitzada en els seus plantejaments que altres opcions anàlogues o paral·leles, l'obra d'Antoni Miró —com a crit de denúncia i alliberament— adopta tanmateix en moltes de les seues propostes una gradació creixent des de l'humor, la ironia o la sàtira despiadada, mitjançant els muntatges visuals estratègicament adoptats en les composicions basades en última instància en els explícits codis lingüístics emprats pels mitjans de comunicació de masses, i assegura així —des de dins dels mateixos recursos que fueteja— una inquietant funció catàrtica sobre el subjecte, el qual no es pot limitar a ésser neutral o indiferent contemplador.

Exemple de com utilitzar eficaçment el caràcter comminatori de l'efecte visual, l'obra d'Antoni Miró no està exempta d'un eloqüent índex reflexiu. Perquè si és evident, com s'ha dit, que és la seua una «pintura de conscienciació», no és menys cert que en el seu procés creatiu s'inclou un remarcable grau de «conscienciació de la pintura».

ROMÀ DE LA CALLE

(DEL LLIBRE "PLÁSTICA VALENCIANA CONTEMPORÀNIA")

PINTURA DELS 60
PINTURA DELS 80

PINTURA DELS 70
PINTURA DELS 90

- Goodman Gallery, ILLINOIS (USA)
 Jean Baxton, LONDON (GB)
 Woodstock Gallery, LONDON (GB)
 Brian Leeslye, LONDON (GB)
 Philip Thomas, GRASSCROFT (GB)
 Sandra Mason Smith, GREENFIELD (GB)
 Paterloo Gallery, MANCHESTER (GB)
 Universal Art, ONTARIO (Canada)
 Herve Pouzet des Isles, MARSEILLE (Francia)
 Galerie Miroir, MONTPELLIER (Francia)
 Galleria Lo Spazio, BRESCIA (Italia)
 Roberto Bogarelli, CASSTIGLIONE (Italia)
 G.P. Turner, DOVER-KENT (GB)
 Andrey Docker, CHADDERTON-OLDHAM (GB)
 E. Griffiths, GRASSCROFT (GB)
 Peter Burke, LONDON (GB)
 Ketil Brenna Lund, FEDRWSTAD (Noruega)
 B.H. Corner Gallery, LONDON (GB)
 Galleria l'Agrifoglio, MILANO (Italia)
 Modern Art Gallery, ANTWERPEN (Belgica)
 Spanish-American Cultural, NEW BRITAIN (USA)
 Academia Internacional d'Autors, ANDORRA
 Casa Nostra de Suissa, WINTERTHUR (CH)
 Visual Art Center, NAPOLI (Italia)
 Stina Berger, HELSINKI (Finlandia)
 Shepherd House, CHADDERTON (GB)
 Bruce R. Taylor, FLOKESTONE (GB)
 William Stephen Berry, OXFORD (GB)
 Claudia Romeu, CANNES (Francia)
 Klaus Brenkle, KOLN (Alemania)
 Joachim Ortiz, BERLIN (Alemania)
 M. Thorner, DOVER-KENT (GB)
 Centro Culturale per l'Informazione Visiva, ROMA (Italia)
 V. Berliner Künstler, BERLIN (Alemania)
 Galerie Multiples, MARSEILLE (Francia)
 Galleria d'Arte Moderna, Il Ponte, VALDARNO (Italia)
 Birgita Von Euler, UPPSWALA (Suecia)
 Mona Brenna, DOVER-KENT (GB)
 Sharkey Jean, DOVER-KENT (GB)
 M. Avlanier, MONTGERON (Francia)
 Marlyse Schmid, NIJMEJEN (Holanda)
 David Sampson, LONDON (GB)
 Bob Van Haute-Proost, ZWYNDRECHT-ANTW (Belgica)
 Aimè Proost, ANTWERPEN (Belgica)
 Bruno Rinaldi, BRESCIA (Italia)
 Carlo Paini, BRESCIA (Italia)
 Sari Oltra-Biri, LONDON (GB)
 Poone Dick, DOVERT-KENT (GB)
 Annette Longreen, BIRBEROD (Dinamarca)
 Lilian Gethic, MANCHESTER (GB)
 Peter C. Cardwell, WELLING-KENT (GB)
 Juli Labernia, MONTPELLIER (Francia)
 Wolf D. Grahlmann, HAMBURG (Alemania)
 Gian Piero Valentini, CALCINATO (Italia)
 Julian Pacheco, CALCINATO (Italia)
 Claudio Zilioli, BRESCIA (Italia)
 Tonino Mengarelli, ANCONA (Italia)
 Giorgio Gradara, ANCONA (Italia)
 Ruth Miller, LONDON (GB)
 Philip Mc. Intyre, ARLINGTON (USA)
 Manfred Winands, HAMBURG (Alemania)
 Marian Sneider, MIAMI-FLORIDA (USA)
 Peter Schuster, VIENNA (Austria)
 Floriano de Santi, BRESCIA (Italia)
 Maestri Remo, CALCINATO (Italia)
 Georges Vanandenaerde, ARDOOIE (Belgica)
 Miguel Herberg, ROMA (Italia)
 Libreria Internazionale Einaudi, MILANO (Italia)
 Henry M. Goodman, NILES-ILLINOIS (USA)
 Jochen Lorenz, HAGEN (Alemania)
 Kunshaus Fischinger, STUTTGART (Alemania)
 Rene Henry, GRANDUAUX (Suiza)
 Annikki Vanh Konen, HELSINKI (Finlandia)
 Klaus Wilde, STUTTGART (Alemania)
 Joelyn S. Malkin, MARYLAND (USA)
 Anna Resuik, PARIS (Francia)
 Frank Orford, LONDON (GB)
 Regina N. de Winograd, BUENOS AIRES (Argentina)
 Olli Seppala, HELSINKI (Finlandia)
 K.H. Mathes, HINDENBURG (Alemania)
 Doris Steffen, KAISERSESCH (Alemania)
 Mare Renbins, NEW YORK (USA)
 González Enloe, MÉXICO (México)
 J. Groen-Prakken, AMSTELVEEN (Holanda)
 Natalio Kuik, BUENOS AIRES (Argentina)
 Xavier Menard, CHATEAUBRIANT (Francia)
 J. Levinkind, DUBLIN (Irlanda)
 Abel Magalhaes G. Pereira, HAASRODE (Belgica)
 Svengard, KUNGALU (Suecia)
 Manolita d'Abiol, LA CIOTAT (Francia)
 Bo Larsson, NACKA (Suecia)
 Sala Olstein Sinay, BUENOS AIRES (Argentina)
 Karen Brecht, HEILDELBERG (Alemania)
 Rosen Renee, SEHOTEN (Belgica)
 Pedro Lucés, LISBOA (Portugal)
 Ina Kapp, FRANKFURT (Alemania)
 Horacio Etchegoyen, BUENOS AIRES (Argentina)
 Bernhard Munk, FREIBURG (Alemania)
 Dr. Ohlmeier, STANFENBERG (Alemania)
 David Heilbrunn, ONTARIO (Canada)
 Britta Kinlstrom, LULEA (Suecia)
 Kar Skogen, KONGSBERG (Noruega)
 Jean Paul Blot, PARIS (Francia)
 Leon Tihange, COMBLAIN-LA-TOUR (Belgica)
 A.G.L. Tuns, ROTHERDAM (Holanda)
 Jens Hagen, KOLN (Alemania)
 Angel Garma, BUENOS AIRES (Argentina)
 Galleria della Francesca, FORLI (Italia)
 Biblioteca di Carfenedolo, CARFENEDOLO (Italia)
 Paul Polzin, ESSEN (Alemania)
 Martha Maldonado, BOGOTÁ (Colombia)
 Ubrirh Sporel, MUNSTER (Alemania)
 Esther Aznar, CARACAS (Venezuela)
 Fran Ruth Cycon, STUTTGART (Alemania)
 Dr. Ehebald, HAMBURG (Alemania)
 Dolores Torres, CARACAS (Venezuela)
 Dr. Fisch, BUENOS AIRES (Argentina)
 Peter Crazler, HEILDELBERG (Alemania)
 Thomas Nehls, LEVERKUSEN (Alemania)
 Erik Strandholm, VANTAA
 J. Wallingna, EELDE (Holanda)
 Henri Verburgh, UTRECHT (Holanda)
 Willem Weerdestegijn, DORDRECHT (Holanda)
 Joel Zac, STUTTGART (Alemania)
 Jaquelin Pereg, OUTREMONT (Canada)
 Dr. Appy, STUTTGART (Alemania)
 Ira Brenner, PHILADELPHIA (USA)
 M.E. Ardjomandi, GÖTTINGEN (Alemania)
 C.P.J.M. Melkelbach, AMSTERDAM (Holanda)
 Kulturverein der Katalanish, HANNOVER (Alemania)
 Circolo Culturale di Brescia, BRESCIA (Italia)
 Palazzo del Parco, BORDIGHERA (Italia)
 Sala Comunale, ANGIARI (Italia)
 Libreria Feltrinelli, PARMA (Italia)
 Sallone della Cooperativa, PEDEMONTE (Italia)
 Ass. Artisti Bresciani, BRESCIA (Italia)
 Galleria Kursaal, IESOLO LIDO (Italia)
 North American Cultural Society, NEW YORK (USA)
 V. Schoroer, HAMBURG (Alemania)
 Pischel Fav. BOCHUM (Alemania)
 Esa Ros, HELSINKI (Finlandia)
 Palacio Espasa, CHENE-BOUGERIES-GE (Suiza)
 Andrée Alteens, BRUXELLES (Belgica)
 Leena Lloti, HELSINKI (Finlandia)
 Denie Ferdy, LIERDE (Belgica)
 B. Wichrowski, OVERATH (Alemania)
 Schollaert, WOLUWE (Belgica)
 Jens Hundrieser, CLADHECH (Alemania)
 Moortemans, BRUXELLES (Belgica)
 Dendarieta, LIEGE (Belgica)
 Associazione di Solidarietà, PERGONA (Italia)
 Alexandre Butsenko, KIEV (Ucraina)
 Bcecbit, KIEV (Ucraina)
 Roberto Carghini, PERGOLA (Italia)
 Rossana Cerretti, BRESCIA (Italia)
 Hôtel de Ville, SAINT-GILLES (Francia)
 Anna Pia C. Temperini, PERGOLA (Italia)
 Ecole Hyacinthe-Delorme, MONTREAL (Canada)
 Bottega delle Stampe, BRESCIA (Italia)
 Silvana Sabbetucci, PERGOLA (Italia)
 Aurelia Galletti, BRESCIA (Italia)
 H. Karnac, LONDON (GB)
 Moldavian Cultural, Kishinev (RSS-Moldavia)
 Yevguen Corpachov, KIEV (Ucraina)

Museu d'Art Modern de Barcelona, BARCELONA
 Museu de Arte Contemporáneo de Bilbao, BILBAO
 Museu Municipal de Mataró, MATARÓ
 Museum Oldham, LANCESHIRE (Anglaterra)
 North Chadderton Modern School, LANCS (Anglaterra)
 Museu d'Art Contemporani de Vilafamés, VILAFAMÉS (Castelló)
 Palau de la Diputació d'Alacant, ALACANT
 Collection NMS Tiptoe, LONDRES (Anglaterra)
 Comune di Parigi, MILA (Itàlia)
 Museu de Pintura «Azorín», MONÓVER
 Museo de Arte Contemporáneo de León, LLEÓ
 Comune di Pesaro, PESARO (Itàlia)
 Musei d'Arte Moderna di Sassoferrato, SASSOFERRATO (Itàlia)
 Museo de Arte (Palacio Provincial), MÁLAGA
 Museu d'Art Contemporani d'Eivissa, EIVISSA
 Casa Municipal de Cultura i Ajuntament d'Alcoi, ALCOI
 Museo de Arte Moderno del Altoaragón, HUESCA
 Musée d'Art a Łódź, LODZ (Polònia)
 Museo Nacional de Arte Moderno, LA HABANA (Cuba)
 Museo de Arte Contemporáneo de Sevilla, SEVILLA
 Musée d'Art Slovenj Gradec, SLOVENIE
 Muzeum Narodowe w Kraków, CRACOVIA (Polònia)
 Museo de Arte Contemporáneo de Lanzarote, LANZAROTE
 National Museum in Bytom, BYTOM (Polònia)
 Museu Internacional de la Resistència «Salvador Allende», SANTIAGO DE XILE
 Museu Internacional Escarré, CATALUNYA NORD
 Museu del Monestir de Vilabertrán «Fons d'Art Avui», VILABERTRÁN
 Museu d'Art Contemporani d'Elx, ELX
 Museu d'Art Contemporani dels Països Catalans, BANYOLES
 Museu de Tenerife, Fons d'Art ACA, TENERIFE
 Collezione Università d'Urbino, URBINO (Itàlia)
 Museo Etnográfico Tirane, TIRANO (Itàlia)
 Palazzo delle Manifestazioni, SALSSOMAGGIORE (Itàlia)
 Palau de l'Ajuntament d'Alacant, ALACANT
 International Psychoanalytical Association, LONDRES (Anglaterra)
 Museo Pierrot-Moore, Fons Gràfic, CADAQUÈS
 Kupferstichkabinette der Staatlichen Museum, BERLÍN (Alemanya)
 Museen Kunstsammlungen Dresdens, DRESDENS (Alemanya)
 Museu de Sargadelos, LUGO
 Sigmund Freud Museum, VIENA (Austria)
 Museu de Dibuix «Castillo de Larrés», SABIÑÁNIGO
 Verband Bildender Künstler der, BERLÍN (Alemanya)
 Col·lecció Gràfica del Museu de Belles Artes, VALÈNCIA
 Musée Ariana d'Art et d'Histoire, GINEBRA (Suïssa)
 Museum der Bildenden Künste zu Leipzig, LEIPZIG (Alemanya)
 Herzog August Bibliothek, WOLFENBÜTTEL (Alemanya)
 Museu de l'Obra Gràfica del Reial Monestir, EL PUIG
 Museu de la Festa, Casal de Sant Jordi, ALCOI
 San Telmo Museoa, San Sebastián-DONOSTIA
 Panstowowe Muzeum na Majdanku, LUBLIN (Polònia)
 Ukrainian Museum Art, IVANO-FRANKISVSK (Ucraïna)
 Fons d'Art, Xarxa Cultural, BARCELONA
 Centre d'Art i Comunicació Visual «E. Sempere», ALACANT
 Museu de Belles Arts, Arte Eder Museoa, VITORIA-GASTEIZ
 Museu Nacional d'Art, LVIV (Ucraïna)
 Museu de l'Almodí, XÀTIVA
 Museu d'Art Occidental, KIEV (Ucraïna)

SÈRIE: VIVACE

DE FEBRERO

GALERIA DE ARTE

En Sala 9 - 46002-Valencia - Tel. 351 14 00

PINTURA I ESCULTURA D'ANTONI MIRÓ
25 de Novembre 1993 - 10 de Gener 1994
GALERIA 6 DE FEBRER / EN SALA 9 / 46002 VALÈNCIA